

Hva skur, låver og jorden kan gjemme.

På Hannes pløyde Emil Møller opp nytt land omkring 1925. Plogfurene la fortiden opp i dagen. Der lå en samling rektangulære hustufter under jorden. Gjenstander ble løftet opp av plogen. Det ble gjort mange funn, men jeg har ikke greid å spore opp noen av disse. De jeg har snakket med antar at alt er kastet som gammelt skrap.

— En av beboerene i Hannesområdet kan imidlertid huske at flere av funnene var beingjenstander og et stenskrin av glattpolert skifer med mål ca. 50 x 120 x 20 cm. I bunnen av skrinet var det dype spor hvor sidene var felt inn. — Det er selvsagt umulig å beskrive eller bestemme en stenbeholder av denne art når den ikke er tilgjengelig. Det skulle imidlertid være mulig at det kan ha vært en gravurne. Hvis denne løst underbygde teorien er riktig, er stenbeholderen antagelig mellom 900 og 2500 år gammel.

Etter kristendommens innførelse var det ikke vanlig, på sine steder til og med straffbart å brenne de døde. Derimot var likbrenning vanlig i hele yngre bronsealder fra omkring 800 f.k. og i eldre jernalder.

Nye plogfurer eller systematiske utgravninger vil sikker legge opp i dagen den fjærne fortid i områdene rundt Gibostad. — Det er ikke langt fra steinalderboplassene på Krakenes i Rossfjorden til Hannes ved Gisundet.

Frida Henriksen på Hannes er en av de som har tatt vare på gjenstander og dokumenter fra far, bestefar og oldefar. Hennes oldefar, Henrik Jørgensen, kjøpte eiendommen av Paul Jacobsen i følge skjøte skrevet med snirklet skjønnskrift i året 1826. Siden da har slekten bodd på Hannes.

På gården finnes gjenstander og gamle dokumenter nok til å fylle et helt bygdemuseum. — Nå må de oppbevares i et redskapsskur på grunn av plassmangel.

Jeg har fotografert et lite utvalg av hva som finnes på Hannes :

- (1) Kagge for vin/brennevin av tre med spunshull i siden. Fremstilt i 1850-årene. Da brukte de å fylle opp kaggen ved høytidene. Siden den rummer 5-6 liter var det nok til mange gjester og lang helg.
- (2) Hodevannhus. I den andre delen ble det lagt et porøst materiale. Over dette ble det helt en sterkt og behagelig luktende veske. Oppskriftene kunne være de mest forskjellige og selsomme. Hovedingrediensen var imidlertid så sterkt brennevin som mulig. I bunnen på hodevannshuset er det er lokk hvor det kan plasseres et portrett eller gjenstand med diameter ca. 1 cm.
- (3) Sukkerskål. Kan være fra 1850-årene. Muligens fransk eller hollandsk industriprodukt.
- (4) Krus fra århundreskiftet. Tekst: Hvis Knebelsbarten Du vil holde grei, glem ikke at benytte mig!
Krusets åpning var dekket halvveges av en plate som skulle hindre bartene fra å komme ned i vesken som ble drukket.

(5) Tøystrekker. Brukt i forbindelse ved veving. Stillbar etter tøybredden. Meget forseggjort. og kunstferdig utskåret. Årstallet 1847 er skåret inn.